

DAHA DAHA AZ İŞ ÇOK YAŞAM

Çalışmak İçin Yaşamak

Yaşamlarımızın en büyük kısmı çalışmakla geçiyor. Geriye kalan zamanda yalnızca hayatta kalmaya yetecek kadar yemek yemeye, uyumaya, ertesi güne yetişmeye çalışıyoruz; buna rağmen aldığımız ücret, insanca bir yaşam kurmamıza çoğu zaman yetmiyor.

Haymarket'ten bugüne uzanan mücadelelerle işçi sınıfı 8 saatlik iş günü, emeklilik hakkı, grev hakkı ve kadınlar için "eşit işe eşit ücret" talebinin kısmen de olsa kabulü gibi kazanımlar elde ettiğinde, bu haklar birer teknik düzenlemeden çok, hayatın tamamının işten ibaret olmadığı; bir gün gerçekten dinlenmenin, yaşamamanın mümkün olduğu bir gelecek vaadini ifade ediyordu.

Bugün ise bu kazanımlar, sessizce geri alınan bir miras gibi parça parça aşındırılıyor. Hiç bitmeyen ekonomik kriz söylemiyle emeklilik yaşı sürekli yukarı çekilirken, kâr uğruna fiili çalışma saatlerinin yasal sınırların çok ötesine taşması normalleşmiş durumda. Daha az zamanda daha çok üretimi mümkün kılan otomasyon ve yapay zeka gibi teknolojik gelişmelere rağmen kısaltılmayan çalışma sürelerinden doğan artı değere ise yine kapitalist sınıf tarafından el konulmakta. Pek çoğumuz ne emeğimizin ne de yaşamımızın güvencede olduğu işlerde çalışırken, "esnek" denen çalışma biçimleri bizleri "çalışmak için yaşayan" makinelere dönüştürmekte.

Sekiz Saatten Geriye Kalanlar ve Güvencesizlik

Kaybedilen bu kazanımların belki de en görünürü, bir zamanlar işçi sınıfının en somut zaferi, bugün ise çoğumuz için kağıt üzerinde kalan bir ayrıcalık olan sekiz saatlik iş günüdür. Uzayan mesailer, ücretlendirilmeyen yol süreleri ve düzensiz vardiyalarla fiilen on, on iki saati bulan iş günlerine karşın, işçilerin her türlü hak arayışı şiddetli müdahaleler ve sistematik gözdağıyla karşılanıyor.

Başından beri kağıt üstünde kalan grev hakkına yönelik fiili saldırılar bu tabloyu tamamlıyor. Greve çıkan işçilerin işten çıkarılması, patronların ve sendikaların grev kırıcılığı ve grev yapan işçilerin karşı karşıya kaldığı şiddet ve ölüm tehditleri grev hakkını fiilen daha da daraltmış durumda.

Geçici, kayıtdışı ve sezonluk işlerin yaygınlaştığı günümüzde, güvencesizlik yaşamlarımızın her alanında. İşsizlik tehdidi karşısında boyun eğmek zorunda kaldığımız sömürü uygulamaları ve iş güvenliği önlemlerinin kâr uğruna yok sayılması bu güvencesizliğin bugün gördüğümüz birçok yüzünden sadece birkaçı.

Mevcut çalışma şartları böyleyken, bir çıkış kapısı olması gereken emeklilik hakkı da yavaşça elimizden alınmaya çalışılıyor. Emeklilik yaşı her yeni düzenlemeyle biraz daha ileriye çekildikçe görüyoruz ki bugünün genç kuşakları için emekliliğin hayal bile edilemediği bir gelecek hazırlanıyor.

DAHA **AZ İŞ**
DAHA **ÇOK**
DAHA **YAŞAM**

Harcanabilirlik Rejimi

Sermayenin bitmek bilmeyen açgözlülüğü bugün kendini işçilerin üretim baskısı altında aşırı çalıştırılmasıyla da göstermekte ve mevcut sömürü biçimlerinin oluşturduğu karmaşık ağı gözler önüne sermektedir. Zira depo yangınları ve maden göçükleri gibi ısrarla kaza denilen iş cinayetleri ve son aylarda artan patron cinayetleri gösteriyor ki kapitalist çalışma biçimleri bizleri adeta “üretim hattının harcanabilir ve değiştirilebilir parçaları” olarak görüyor.

Bu harcanabilir olma halinden işçi sınıfının tamamı payını alsa da bazıları için bu hüküm neredeyse peşinen verilmiştir. Son on iki yılda en çok çocuk işçinin öldüğü yılın 2025 olması, MESEM'ler ve benzeri “mesleki eğitim” kurgularıyla işçi sınıfının çocuklarının daha okul sıralarındayken devlet–sermaye ortaklığında ucuz, denetimsiz ve geleceksiz emek kaynağına çevrildiğini açık biçimde gösterdi. Bizler için bunun anlamı, çocukluktan ölüme kadar, hayatımızın neredeyse tamamında kesintisiz bir şekilde çalışmak demektir.

Aynı harcanabilirlik, en tehlikeli ve kayıt dışı işlere sıkıştırılan göçmen işçilerin, ev içi ve hizmet sektöründe güvencesizliğin en kırılgan halkasına itilen ve daha görünür işlerde çalıştıklarında sürekli cinsel taciz ve mobbing ile karşılaşan kadın işçilerin, var oldukları her sektörde türlü eşitsizliğe maruz kalan ve cinsel taciz ve mobbing karşısında en az kadınlar kadar savunmasız bırakılan LGBTİ+ işçilerin ve trans seks işçileri gibi yaşam hakkının hiçe sayılmasına varan şiddet biçimlerine maruz kalan tüm işçilerin deneyiminde farklı biçimlere bürünerek kendini tekrar ediyor.

DAHA **AZ İŞ**
DAHA **ÇOK**
YAŞAM

Daha Çok Yaşam Mmkkn

Ancak, gercek anlamda dinlendiğimiz ve yaşadığımız bir gelecek yine de mmkkn. Bu kampanya, iř cinayetlerini “kaza”, çocuk işçiliğini “eğitim” ve bitmeyen mesailerini “esneklik” diye dayatan; tm iř kolları dahil olmak zere hayatı işçi sınıfı için çekilmez kılan mevcut dzene karşı “Daha az iř, daha çok yaşam” diyerek meydan okuma ve kaybedilen kazanımları geri alma çağrısıdır.

Bugün bizden alınanların hiçbirini geğmişte bizlere gümüş tepside sunulmadı; aksine her biri yıllar boyu süren istikrarlı mücadelelerle kazanıldı. **işçi sınıfının her işyerinde tabandan örgütlediği militan, gayriresmi ve fiili mücadelelerle, kaybettiğimiz tm kazanımları geri alabiliriz.**

Daha az iř ve daha çok yaşamı mmkkn kılabiliriz.

DAHA **AZ İř**
DAHA **ÇOK**
YAşAM